

Oppositionspartierne havde faaet deres Villie, er det værd at lægge Mærke til, at de Radikales Ordfører i Aar i Modsætning til tidligere Aar gik med en Harefod hen over Statens Driftsregnskab. Han var i Virkeligheden klar over, at her var der ikke noget at pille ved, nu har vi her naaet den faste Balance, som var tilstræbt. Det ærede Medlem dvælede derimod i særlig Grad ved Formueregnskabet og fremsatte den Paa-stand, at det var et uredeligt Regnskab, vi havde. Jeg tror, at det ærede Medlem her skulde være noget forsigtig. Vi ved, at man fra radikal Side som Undskyldning for eller til Bortforklaring af, at man i de gode Aar skabte en meget stærk Forøgelse af vor faste Gæld, har fremhævet, at der dog ikke var sket nogen Nedgang i Statens Formue i den radikale Periode; vi har en Opgørelse fra Hr. Hassing Jørgensen, hvorefter der i denne Periode skulde være sket en Formuefremgang paa ca. 13 Mill. Kr. Men naar det ærede Medlem Hr. Rode vil give Indtryk af, at den nuværende Regering bevidst vil fremsætte et uredeligt Regnskab, tror jeg, de Herrer først skulde tænke paa, hvad de selv har bedrevet i saa Henseende. Thi hvis der skulde være nogen Mening i at bibringe Befolkningen den Opfattelse, at Regnskabet ikke er reelt, maatte det være den, at de Aktiver, den Formue, der er opført paa Statens Regnskab, er af en saadan Art, at den aldeles ikke er produktiv eller kun produktiv i meget ringe Grad, og at det derfor ikke er en reel Formue. Men nu erindrings vi, at den største Aktivpost paa Statsregnskabet er den Formue, der indestaar i vore Statsvirksomheder og ganske særlig i Statsbanerne, en Formue, der formentlig paa den Tid, da den radikale Regering traadte fra, androg saadant noget som en halv Milliard Kroner, og Stillingen var den Gang den, at medens Statsvirksomhederne, da den radikale Regering overtog dem, gav et samlet Overskud paa 13 Mill. Kr. om Aaret, var der, da den traadte fra, et Underskud paa dem i det sidste Aar paa 52 Mill. Kr., og yderligere fik den nuværende Regering ved sin Tiltræden en Lønningslov med stærkt forøgede Udgifter. Jeg maa mene, at naar den radikale Regering til Forherligelse af dens Finansperiode som Aktiver medregner Statsvirksomheder, som giver et Underskud paa over 50 Mill. Kr.,

saa skal man tale sagte om et uredeligt Statsregnskab.

For øvrigt var der, inden jeg gaar over til det Emne, jeg særlig vil tale om, en enkelt Ting i det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser, som jeg kan give min Tilslutning. Det ærede Medlem sagde, at det virkede i høj Grad uheldigt rundt om i vore Købstadkommuner og vore Kommuner i det hele taget, naar Folk med store Indtægter kan slippe for at betale Skat. Ogsaa jeg kender Eksempler paa, at Folk, der har et saa stort Forbrug, at de maaske bruger 15 000—20 000 Kr. om Aaret, Aar i Træk kan slippe med at betale en Skat paa et Par Kroner. Det er den Slags Ting, der sætter ondt Blod ude i Befolkningen, og selv om det lovtæknisk er rigtigt — for der er jo ingen Tvivl om, at Ligningen er sat i Henhold til Loven —, er det alligevel et Forhold, man bør tage op til Overvejelse, om man ikke kan finde en Løsning paa dette Spørgsmaal. Det er noget, som Befolkningen i Almindelighed ikke kan forstaa, at den Mand, der Aar efter Aar kan tillade sig et meget stort Forbrug, kun skal betale en minimal Skat til Kommunen, medens andre, som har meget ondt ved at udrede de ret høje Skatter, vi har i Kommunerne, maa svare meget store Beløb.

Men det Spørgsmaal, som jeg mener der er særlig Grund til at undersøge, og som i Virkeligheden er det, der interesserer Befolkningen, er: Vilde Balance være naaet under en radikal Regering? Der er fra forskellige Sider nævnt enkelte Ting til Belysning heraf; men man maa tage Spørgsmaalet op fra Grunden og ganske rationelt belyse alle de Plus'er og Minus'er, viskulde tilskrive den forrige Regerings Partier. Vi maa stille Spørgsmaalet saaledes op: Til hvilke Indtægtslove og andragende hvilke Beløb har Oppositionen ikke medvirket, hvilke Indtægtslove har den stemt imod, og hvilke Bespærelsesforslag tør man gaa ud fra ikke vilde være blevet gennemført af den forrige Regering? Endvidere: Hvad vilde de mange Overbud, særlig paa de sociale Love, som Oppositionen er fremkommet med, have kostet? Naar vi har sammenlagt disse Ting, som alle vilde virke i Balancens Disfavør, maa vi naturligvis regne Oppositionen til gode den Erstatning i Retning af Bespærelser eller Anvisninger